РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

9 юни 2011 година *

По дело C-361/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Conseil d'État (Белгия) с акт от 9 юли 2010 г., постъпил в Съда на 19 юли 2010 г., в рамките на производство по дело

Intercommunale Intermosane SCRL,

Fédération de l'industrie et du gaz

срещу

État belge,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: г-н D. Šváby, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик) и г-н G. Arestis, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Intercommunale Intermosane SCRL, от адв. J. Bourtembourg, avocat,

— за белгийското правителство, от г-н J.-C. Halleux и г-н T. Materne, в качеството на представители,

— за Република Австрия, от г-жа C. Pesendorfer, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-жа M. Patakia и г-н G. Zavvos, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 1 и 8 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207), изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 217, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282, наричана по-нататък „Директива 98/34").

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Intercommunale Intermosane SCRL и сдружението с нестопанска цел Fédération de l'industrie et du gaz, от една страна, и État belge [белгийската държава], от друга, по повод уредбата на минималните изисквания за безопасност на някои стари електрически инсталации на работното място.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

3 Член 1 от Директива 98/34 предвижда:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „продукт“: всеки промишлен продукт и всеки селскостопански продукт, включително и рибни продукти;

[…]

3) „техническа спецификация“: спецификацията, която се съдържа в документа, в който са изложени основните характеристики на продукта, като например ниво на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително изискванията, които се прилагат към продукта по отношение на името, с което продукт[ът] се продава, терминология, символи, изпитване и методи за изпитване, опаковка, маркиране или етикетиране и процедури за оценяване на съответствието.

[…]

4) „други изисквания“: изискване, различно от техническа спецификация, наложена на продукт най-вече с цел защита на потребителя или околната среда, и което засяга неговия цикъл на съществуване[…] след пускането

му на пазара, като например условията на употреба, рециклиране, многократна употреба или изхвърляне, когато такива условия могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба;

[…]

11) „технически регламент“: техническа [спецификация] и други изисквания или правила за услуги, включ[ително] съответни[те] административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на [търговия], предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както законите, [подзаконовите] или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 10, забраняващи производството, вноса, [търговията] или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

[…]

Настоящата директива не се прилага за онези мерки, които държавите членки считат за необходими според Договора, за защита на лица, по-специално на работниците, когато продуктите се използват, при условие че тези мерки не оказват влияние върху продуктите.“

4 Член 8, параграф 1, първа алинея от Директива 98/34 гласи:

„При условията, предмет на член 10, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти за технически регламенти, с изключение, когато

те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията [...] изявление за причините за необходимостта от при[емане] на техническия регламент, когато това не е разяснено в проекта."

Национална правна уредба

5 Членове 8—13 от Кралски указ от 2 юни 2008 г. за минималните изисквания за безопасност на някои стари електрически инсталации на работното място (Arrêté royal du 2 juin 2008 concernant les prescriptions minimales de sécurité de certaines anciennes installations électriques sur les lieux de travail, Moniteur belge от 19 юни 2008 г., стр. 31631, наричан по-нататък „кралският указ") предвиждат:

„*Член 8.*

Електрическите инсталации се изпълняват така, че на работниците да се осигури защита при случаен пряк или непряк допир, защита срещу пренапрежение, например при дефекти в изолацията, включване и изключване на захранването и атмосферни влияния, и защита от изгаряне и други рискове за здравето, включително от неелектрическите рискове при работа с електрическа енергия.

Ако взетите при проектирането мерки и мерките за колективна защита не отстраняват посочените рискове, достъп до съответните инсталации се разрешава само на работници с разряд BA4 или BA5 съгласно член 47 от [Общата наредба за електрическите инсталации].

Член 9.

Електрическите инсталации се изпълняват така, че:

1° да се предотврати възникването на електрически дъги и опасни повърхностни температури;

2° да се предотврати рискът от прегряване, пожар и експлозии.

Член 10.

§ 1. За всеки токов кръг се предвижда поне един предпазител, който изключва веригата при претоварване, преди да настъпи прегряване, което може да увреди изолацията, съединенията, проводниците или околната среда.

За всеки токов кръг се предвижда предпазител, който изключва веригата при късо съединение, преди да настъпят опасните последици.

§ 2. Независимо от разпоредбата на § 1 се допуска някои токови кръгове да останат незащитени срещу свръхтокове, при условие че са спазени изискванията и правилата по членове 119, 123 и 126 от [Общата наредба за електрическите инсталации].

Член 11.

§ 1. За да се работи при изключено напрежение, задължително се предвижда сигурен и надежден способ за разединяване и изключване на електрическите инсталации и отделните токови кръгове.

§ 2. Комутационните апарати се инсталират сигурно и надеждно.

§ 3. Вземат се мерки за безопасност на работниците при падове и прекъсвания на напрежението.

Член 12.

Електрическите инсталации се изпълняват с електрическо оборудване, което е проектирано така, че при правилно монтиране и поддръжка и при използването му по предназначение да не застрашава безопасността на хората.

Оборудването отговаря на разпоредбите, с които се транспонират приложимите в тази област общностни директиви, ако има такива.

Член 13.

Използва се електрическо оборудване, което е проектирано или допълнително защитено, за да издържа на външни влияния и да е съобразено със съществуващите или предвидимите условия на средата, в която ще се употребява."

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

6 С жалба, подадена на 18 август 2008 г., жалбоподателите в главното производство искат от запитващата юрисдикция да отмени кралския указ.

7 В подкрепа на исканията си жалбоподателите в главното производство се позовават в частност на нарушение на Директива 98/34, доколкото кралският указ съдържа технически регламенти, проектът за които е трябвало да се предостави на Комисията в съответствие с член 8 от Директивата.

8 При тези обстоятелства Conseil d'État решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Национални норми като членове 8—13 от [кралския указ], които с цел защита на работниците съдържат изисквания във връзка с изграждането на електрически инсталации, във връзка с електрическото оборудване и във връзка със защитните устройства, монтирани към това оборудване, представляват

ли технически регламенти по смисъла на член 1, точка 11 от Директива [98/34], проектите за които се предоставят по силата на член 8, параграф 1, първа алинея от същата директива?

2) Национални норми като членове 8—13 от [кралския указ] представляват ли мерки по смисъла на член 1, последна алинея от Директива [98/34], които държавите членки считат за необходими за защитата на лицата, и по-специално на работниците, при използването на продукти и които не оказват влияние върху продуктите?“

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

9 С първия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 1, точка 11 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национални разпоредби като разглежданите в главното производство представляват технически регламенти по смисъла на тази разпоредба, проектите за които подлежат на задължително предоставяне съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива.

10 Съгласно постоянната съдебна практика Директива 98/34 има за цел чрез превантивен контрол да защитава свободното движение на стоки, което е един от крайъгълните камъни на Европейския съюз, и че този контрол е полезен, доколкото посочените в тази директива технически регламенти биха могли да създават пречки за търговията със стоки между държавите членки, а тези пречки

са недопустими, освен ако не са необходими за изпълнението на императивни изисквания, въведени с цел от общ интерес (вж. Решение от 30 април 1996 г. по дело CIA Security International, C-194/94, Recueil, стр. I-2201, точки 40 и 48 и Решение от 8 септември 2005 г. по дело Lidl Italia, C-303/04, Recueil, стр. I-7865, точка 22).

11 В този контекст следва да се напомни, че съгласно съдебната практика от член 1, точка 11 от Директива 98/34 е видно, че понятието „технически регламент" се разделя на три категории, а именно: на първо място — „техническа спецификация" по смисъла на член 1, точка 3 от посочената директива, на второ място — „други изисквания", които са дефинирани в член 1, точка 4 от тази директива, и на трето място — забрана за производството, вноса, търговията или използването на продукт, посочен в член 1, точка 11 от същата директива (вж. Решение от 21 април 2005 г. по дело Lindberg, C-267/03, Recueil, стр. I-3247, точка 54 и Решение от 8 ноември 2007 г. по дело Schwibbert, C-20/05, Сборник, стр. I-9447, точка 34).

12 Ако се допусне, че разглежданите в главното производство електрически инсталации могат да се квалифицират като „продукт" по смисъла на член 1, точка 1 от Директива 98/34, следва да се провери дали разглежданите в главното производство национални разпоредби попадат в една от упоменатите три категории.

13 В това отношение, първо, може веднага да се отбележи, че тези разпоредби не попадат в третата категория технически регламенти по член 1, точка 11 от Директива 98/34, тъй като не предвиждат забрана за производството, вноса, търговията или използването на продукт по смисъла на тази разпоредба.

14 Второ, трябва да се провери дали разглежданите в главното производство национални разпоредби попадат в първата категория технически регламенти по член 1, точка 11 от Директива 98/34, тоест дали отговарят на понятието „техническа спецификация".

15 Съгласно съдебната практика това понятие, което е дефинирано в посочения член 1, точка 3, предполага националната мярка задължително да се отнася до продукта или до опаковката му като такива и по този начин да определя една от изискуемите характеристики на даден продукт (вж. Решение по дело Schwibbert, посочено по-горе, точка 35 и цитираната съдебна практика).

16 Що се отнася до разглежданите в главното производство национални разпоредби, следва да се посочи, че предвидените в тях минимални изисквания за изпълнението на някои електрически инсталации са предназначени да осигурят безопасността на тези инсталации, за да предпазят използващите ги работници.

17 Налага се обаче изводът, че тези минимални изисквания всъщност са общи изисквания и цели за безопасност и защита, които не се отнасят непременно до конкретен продукт или опаковката му като такива и съответно не определят характеристиките на този продукт.

18 Следователно разглежданите в главното производство национални разпоредби не съдържат технически спецификации по смисъла на Директива 98/34.

19 Трето, трябва да се провери дали тези разпоредби попадат във втората категория технически регламенти по член 1, точка 11 от Директива 98/34, а именно дали отговарят на понятието „други изисквания“.

20 Съгласно съдебната практика, за да може да бъдат квалифицирани като „други изисквания“ по смисъла на член 1, точка 4 от Директива 98/34, предвидените в посочените разпоредби минимални изисквания трябва да представляват „условия“, които могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба (вж. в този смисъл Решение по дело Lindberg, посочено по-горе, точка 72).

21 Поради общия си характер обаче посочените изисквания не представляват такива условия и съответно не могат да бъдат квалифицирани като „други изисквания“ по смисъла на член 1, точка 4 от Директивата.

22 С оглед на изложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 1, точка 11 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национални разпоредби като разглежданите в главното производство не представляват технически регламенти по смисъла на тази разпоредба, проектите за които подлежат на задължително предоставяне съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива.

По втория въпрос

23 Предвид отговора на първия въпрос не следва да се отговаря на втория.

По съдебните разноски

24 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национални разпоредби като разглежданите в главното производство не представляват технически регламенти по смисъла на тази разпоредба, проектите за които подлежат на задължително предоставяне съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива.

Подписи